

Universitätsbibliothek Paderborn

**Exempla, In Septem Capitalivm Vitiorvm Detestationem,
Per Qvadragesimam, An. 1646. narrata**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1649

§. 7. B. Mariæ Virginis nomen, reuerentia sodalitatis, castitatis motuum,
lilia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49161](#)

Thomas docet, sensu & cupiditate carnali, S. Thom.
 qui nobis communis est cum bestijs, non ratione metitur. Qua de caussa Aristoteles alij-
 que Ethnici Philosophi luxuriam, inter bel-
 luina vitia enumerauerunt; & David luxu-
 riosos dixit fieri, sicut equus & mulus, quibus Psal. 31, 1.
 non est intellectus. S. Petrus illos comparauit
 sui lotæ in volutabro luti; S. Paulus eos esse af-
 seruit, quorum Deus venter est, & gloria in con-
 fusione ipsorum: qui terrena sapiunt. Quorum
 omnis fortitudo in lumbis, & vis, in umbilico
 ventris est. Nihil ita homini charum est, vt
 honor, apposuit Deus libidini ignominiam,
 vt tantò magis ab ea abhorret, quanto mi-
 nùs vult honoris paci detrimentum. Est enim
 vitio huic adeò annexa infamia, vt ob illud
 Magdalena non solùm à Pharisæo, sed etiam
 ab ipso Euangelista *peccatrix* appellaretur. Luc. 7, 36.

Vt autem pudore tantò magis deterrean-
 tur, non tantùm notantur impudicæ, quan-
 do vocantur *peccatrices*, sed etiam quando
 proprio nomine nuncupantur. Pleraq; enim
 feminarum nomina sunt virginum nomina,
 aut certè non modò honestarum, sed etiam
 sanctorum matronarum. Quid putas tibi
 dici, si inhonesta es, quando Cæcilia, Thecla,
 Catharina, Barbara, Ursula, Margarita aut

Martha

2. 2. q. 156.

2. 4.

Aristot. 7.

Ethic.

c. 6.

2. Petr.

2. 22.

Phil. 3.

19.

Iob. 40.

VII.

B. MA-
RIAEVIR-
GINIS NO-
MEN, RE-
VEREN-

TIA, SO-
DALITA-
TIS, CA-
STITATIS

MOTIVVM,

LILIA.

126 Cap. III. De luxuria Iudea pueris;

Martha vocari? Hungari, reuerentiæ causâ erga Dei Matrem *Dominam suam*, nulli alteri fæminæ nomen *Mariae* imponunt. Quâm indignum fuit, Iudæi huius obscœnissimâ filiam tantùm sibi sumere, ut, ad tegendum facinus, se sineret, pro *Meßia matre*, haberî, & honorari? ita indignissimum est, te tantæ Virginis nomen ferre, & non imitari virtutem; sed scortari, mœchari. Verùm ad vos me conuerto, Mariani Sodales, quorum hodie patrona, Angelo nunciantे, in Matrem Dei electa colitur, vos nolite prædictum iuuenem Clericum imitari, qui otio, ignauia, Baccho & ventri deditus, aliud fortasse è diuinis literis nihil sciuit, quâm vt Isaię de Virgine paritura vaticinium, in scurrilem iocum, & ad excusandas excusationes in peccatis adhiberet. Væ, qui se Virginis profitentur ministros, & in sordibus versantur, die ac nocte! Virginū illa virgo est, non meretricum, non scortatorum, non libidinosorum. Nullos magis purissima auersatur, quâm impuros; castissima quâm incestos, intemerata, quâm maculis omnibus inquinatos. A Deo, atque ex Euangeliō discitę, quales esse oporteat, qui eius esse in familia volunt. Ad Angelorum Reginam & Dominam missus est Angelus Gabriel.

Lue. 1.
Matth.
22.30.

briel. Qui sunt Angeli, vel Angelis pares, immo superiores? *qui non nubunt, nec nubuntur*; qui in carne viuunt sine carne; inter delicias sine voluptate. Hi non tantum Angeli sunt, sed Angelis, hoc nomine, maiores; Angeli enim, quia non tentantur, non pugnant, non vincunt, nec referunt coronam suæ castitatis. Vobis magni ea virtus constat. Rogarat aliquando religiosus, Cupidine exagatus, F. Ægidium, quo sibi antidoto, aduersus hoc morbi genus, vtendum arbitraretur? *Quid, inquit ille, mi frater, quid molosso te incessenti faceres?* *Saxo*, dixit alter, *aut fuisse ita exciperem, ut fugere compelleretur.* Tum S. Ægidius, *Ita cum carne tua, quando lasciuire incipit, age & desinet molesta esse.* Sic, diuinâ gratiâ, vos carnem vestram tractatis; atque, vt, quæ priuatim scio, plurima omittam, ardor corporis castigandi, & è multitudine, & è seueritate se se flagellantum heri eluxit. Mirati sunt multi tantam austерitatem; multi ad imitandum exarserunt. Si vñus esset his remedijs clericus ille iuuenis, longè meliorem nobis historiam reliquisset. Itaque ille abominatio fuit Deiparæ, nec jam Angeli, sed diaboli officio functus; quem non potuit, nisi vt desertorem, & irrisorem agnoscere:

Chron. S.
Francisci
1. p. I. 7.
c. 7.

128 Cap. III. De luxuria Iudæa puella,

scere: cum similis simili gaudet, & castos ca-
sta amet; impuros Virgo execretur. Vos An-
gelum Gabrielem imitamini, cuius insigne
est, vt, lilyum gestans, Mariam pingatur sa-
lutare. Lilyum enim est symbolum castitatis.
Supernè patet, in imo clauditur; vti & ca-
stus ad hæc inferiora, mundana & carnalia
cor gerit clausum; sed apertum ad cœlestia,
Phil. 3. vt dicat: *Nostra conuersatio in cœlis est.* Sic
i. Cor. 7. enim etiam mulier innupta & virgo cogitat, qua
Dominisunt, vt sit sancta corpore & spiritu: qua
autem nupta est, cogitat, quæ sunt mundi, quo
modo placeat viro. Lilyum candet, vti & casti-
tas est pura. Lilyum punctis aureis fulget,
vti & castitas ornata charitate. Nam Christi
& Matris eius amore vos seruatis illibatos.
Lilyum est medicina vstitutionis; vti nihil magis
extinguit flammam libidinis, quam amor
castitatis. Lilyum integrum cum est, candet,
& miræ est fragrantia, contritum autem &
laesum, ac confricatum splendorem pariter
amittit & odorem; atque illico fœtere inci-
pit; ita castitas quam diu integra manet, ca-
lestem spirat odorem; violata autem fœtet,
vt infernus.

Catull. in
carm.
nupt.

Vt flos in septis secretus nascitur hortis,

Ignotus pecori, nullo contusus aratro,

Quem

Quem mulcent aura, firmat sol, educat
imber,

Multi illum pueri, multæ optauere puellæ :
Idem cùm tenui captus deflornit vngue,
Nulli illum pueri nulla optauere puella.

Sic virgo dum intaeta manet, tum chara
suis, sed

Cùm castum amisit polluto corpore florem,
Nec pueris iucunda manet, nec chara
puellis.

Quid est, iumenta putrescere in stercore suo, ait
S. Gregorius, nisi carnales homines infætore lu-
xuria vitam finire? Quid multis opus est?
Ita fætet hoc vitium, ut qui ei sunt dediti,
conscientia suadente, frequentare Congre-
gationes sponte desinant, atq; seipso exclu-
dant; quos sciunt B. Dei Matri abominan-
dos. Quæ est maxima laus & Congregatio-
num, & Congregatorum: nam, sicut mare,
mortuos ejiciunt.

Cùm ergo diligenter sint casti, atque illis in-
signibus, ob bonum vitæ odorem, ob inno-
centiæ candorem, ob eminentiam virtutis
conspicui esse mereantur; quibusnam insigni-
bus notantur impuri? Nimirum fractis au-
ribus, exesas enim sæpe habent aures, more
suum, oculos fugillatos, totam faciem tube-

VIII.
IMPVRO-
RVM INSI-
GNI A NON
LILIA, SED
CORNVA.